

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Duminica Tomi!

Evangelistul Ioan ne istorisește măreața arătare a lui Isus în mijlocul apostolilor după învierea sa glorioasă. Spune că a fost spre seară și într'o casă unde erau adunați apostolii înspăimântați de persecuțiile jidovilor, fără ca să-se fi deschis ușile apăru Isus în mijlocul lor și le zise: „Pace vouă.“

Par'că le-a soptit în suflet că, de ce sunteți intristați, să nu credeți eu nu va'm părăsit nici pe un moment, pururea cu voi sunt și voi fi, iată vă aduc sufletelor voastre pacea cerească.

Și de abia a pătruns în sufletul lor acest dar cresc al păcei, când Isus adăugă ceace este nespus de prețios atât pentru apostoli cât pentru întreg neamul omenesc „Luați spirit sfânt, cărora veți erta păcatele vor fi ertate și cărora le veți ținea vor fi ținute.“

Câtă bucurie și mângăere se sălășluiește în inimile oamenilor răscumpărați cu sângele scump al lui Isus prin cuvintele acestea: „Cărora veți erta păcatele vor fi ertate“ Aci se dă putere Sfinților apostoli și Sfintei bicerici întemeiate de Isus Hristos ca să erte păcatele făcute după botez. și unde este omul care să nu facă vreo greșeala în viața s'a?

Mai vărtos azi geme lumea de mulțimea păcatelor, fărădelegile se ri-

dică ca niște munți uriași cari ne înspăimântă.

Și ce ar fi cu această lume păcătoasă dacă iubirea Dumnezească nu s'ar fi îndurat să vină în mijlocul apostolilor în Sfânta Duminică a Tomi și să rostească cuvintele: „Luați spirit sfânt cărora veți erta păcatele vor fi ertate cărora veți ținea vor fi ținute.“

Să cumpănim bine însămnătatea zilei de azi și să cunoaștem îndurarea lui Dumnezeu care ne-a dat mijlocul cel mai sigur al mântuirii noastre, prin puterea conferită apostolilor de a erta păcatele.

Cun spune Evangelistul Ioan erau de față în acel loc toți apostoli afară de Toma. Când sosi și Toma e firesc că îau comunicat cu cea mai mare bucurie cele întâmplare, adecă că l'au văzui pe Domnul.

Toma nu crezu, și zise el vrea cu ochii lui să-l vadă și cu degetele lui să-l pipăiască și numai atunci va crede.

Isus n'a întârziat mult și venise iarăși în mijlocul apostolilor ca să-l convingă pe Toma și să-l dojenească pentru necredință.

Isus apăru din nou când era și Toma de fața aducânduși pe trupul lui Sfânt prețioasele rane cu cari ne-a răscumpărat pe noi.

Îl chemă pe toma să-și așeze degetul în rănile din mâni și din coaste și să se convingă că de fapt el este.

Și aci să ascultăm cuvintele pline de părere de rău pe care le rosteste Toma cel necredincios în tănguirea lui când zice: „Domnul meu și Dumnezeuul meu“

El î-și plânge vârtoșenia sufletului său, cum n'a crezut celece i-s'au spus lui. El se tânguește ce greșala a făcut față de dulcele Isus care din iubire față de el și-a adus din ceruri ranele scumpe ca să le arate, iată aceste sunt cari au răscumpărat lumea.

Isus îl dojenește pentru necredința lui și îi spune: „că acei sunt fericiți cari cred fără ca să vadă.“

Deci fecirea și mântuirea noastră nimic nu ne-o poate asigura decât credința pe care o vestește biserica cea adevărată întemeiată de Isus Hristos, și care ne este povățuitoare în viața aceasta și-ne asigură fecirea cerească.

Despre smerenia sufletului.

1. Fiecare om, dela firea sa, vrea să aibă cunoștințe; dar ce folosește știința fără de frica lui Dumnezeu? De bună seama este mai de preț țaranul simplu, care slujește lui Dzeu, decât învățatul îngâmfat, care ne îngrijinduse de sufletul său măsoară mersul stetelor. Celce se cunoaște bine pe sine însuși, se socoate de puțin și nu se desfătează în laudele oamenilor. Dacă le-ași cunoaște toate lucrurile din lume dar nu aş avea dragoste, ce mi-ar folosi înaintea lui Dumnezeu care mă va judeca din fapte?

2. Incetează cu dorința prea mare de a ști, pentrucă aceea se abate dela țintă și te însală. Învățații sunt bucuroși să-i vadă lumea și să le zică înțelepți. Sunt multe lucruri a căroră cunoaștere folosește foarte puțin, sau chiar nimic sufletului. Și foarte neînțelept omul, care năsuește spre alte lucruri, decât

spre aceste care îi servesc pentru mântuire. Vorbele multe nu satură sufletul ci viața bună răcorește mintea, și conștiința curată ne câștigă mare trecere înaintea lui Dumnezeu.

3 Cu cât știi mai mult și mai bine cu atât vei fi judecat mai aspru, dacă nu mai nu vei trăi viață mai sfântă. Deci nu te lăuda cu nici o știință și nici o iscusință ci mai mult să ai frică de cunoștințele ce ți s'au dat. Dacă ți se pare că știi multe și înțelegi destul de bine: să știi însă că sunt cu mult mai multe pe care nu le știi. Nu trebuie să te arăți învățat, ci mai mult să-ți mărturisești neștiința. Pentruce vrei să te arăți mai mult decât altul, când sunt foarte mult mai învățați și mai mari cunoscători ai legilor? Dacă vrei să știi și să înveți ceva ce are folos: învață a nu ști și a te socoti de nimica.

4. Aceasta este învățătoră cea mai mare și mai folositoare: a se cunoaște pe sine pe deplin și a se socoti de nimic. A nu se încrede în sine și a crede și a simți totdeauna bine despre alții este mare înțelepciune și desăvârșire. Tocmai dacă îl vezi pe altul că păcătuiește pe față sau face ceva lucru rău totuși nu trebuie să te socoți mai bun decât el, pentrucă nu știi pânăcând vei rămâne bun. Toți suntem slabi, dar tu pe nimeni nul vei ține mai slab, decât pe tine însuși.

(din „Urmarea lui Hristos“)

Suferințele sufletelor din purgator.

Icoana fidelă a suferințelor sufletelor din purgator (locul curățitor) o află în Lazar cel mort despre care surorile lui spuneau lui Isus: Doamne acela pe care îl iubești este bolnav. Lui Lazar dupăce murise i s'au legat mâinile și picioarele și fața lui era acoperită cu năframă. Așa se întâmplă și cu sufletele noastre după, moarte, numai

pot face fapte bune, ci acele suflete cari in viață împreună cu trupurile lor au săvârșit păcate lesne de iertat, — ori n'au împlinit pedeapsa canonul — primit dela preot în mărturisire conform dreptății, Dumnezeuști ajung în purgator trimițându-ne noaună rugămintea lor și ne striga. Indurați-vă rugați vă pentru noi, deoarece mână Domnului ne apasă foarte aspru. (Job.)

Da, părinții, frații, pruncii, neamurile, soțul soția pe cari i-am iubit în viața sunt bolnavi; — sufletele lor răscumpărate prin moartea de pe cuce și cu sângele dulcelui Isus sunt bolnave: — boala, morbul groaznic a lor este chipul, focul care arde, însă nu le mistuiește sufletele lor și ele strigă neincetat după ajutor la noi.

Pe un englez cu numele Dritelmus ingerul lui păzitor la coborît în purgator arătându-i suferințele sufletelor din acest loc, după care vedenie numitul revenindu-și în fire, foarte îngrozit și inspăimântat și-a vândut toată averea lui, s'a călugărit a adus o viața creștinească foarte aspră încât și regele Affridus l'a admoniat să fie mai moderat în pocăință, la ce a răspuns Mai groaznice lucruri și suferințe am văzut. Fiul cel răătăcit a suferit foame mare, nici la rădăcinile porților n'a ajuns.

Roma și Italia în războiul cu Goții așa foame au suferit, că oameni se mâncau unii pe alții, ca lupii. În Ierusalim pe timpul lui Tit și Vespasian mamele își mâncau pruncii lor, — în purgator și mai amare suferințe suferă sufletele. La aceste chinuri se mai adauge cel mai groaznic chiar: că sufletele nu pot vedea fața lui Dumnezeu, după Care cu ardoare se doresc și oftează.

Regele David a pedepsit pe fiul său Absolon, care prin servitori săi a omorît pe frate lui cu numele: Amnot, internându-l în orașul Gesur i-a interzis ca să mai portă vedea pe tatăl său.

Absolon în desperare a strigat: Lăsați-mă să văd fața tatălui meu odată, ori dacă îș mai reamintește, de păcatul meu, mai bine mă omoară!

Sufletele făcute după asămănarea lui Dzeu, răscumpărate cu scump sângelui lui Isus Hristos, destinate pentru fericire veșnică știu și cunosc, că Dumnezeu le iubește și cred tare, că sunt aproape de El, dar fiind în temnița datoriilor și a ispășirii pedepselor păcatelor făcute în viață aceasta stare le face suferințele foarte

amare și grele nefiind permis a'l vedea. Ne strigă cu prorocul Ieremia: Veniți și vedeți de este durere ca durerea noastră nu ne uitați, ajutați-ne prin rugăciunile, faptele voastră de milostenie, prin s. Liturgii a-ne scurta și ușura chinurile noastre, voi iubiiții noștri cei vii de pe pământ căroră v'am lăsat nume avere, cinste credință și alte bunătăți! Ce răspundem ce facem noi cei vii pentru acele suflete scumpe a răpăusaților noștri? cu ce ne nizuim a-le usura suferințele? Ce faceți și ce simțiți voi iubiiți frați nefericiți, cari a-ți părăsit legea noastră catolică unită cari a-ți eșit din sânul s. Biserici catolice și va-ți lăsat inselați și ademeniți de lupi inbrăcați în piele de oaie — voi ce ve-ți face și cum ve-ți răspunde la strigătele de durere a sufletelor din purgator a scumpilor vostri morți? În învățătura, legea și biserica voastră nu este, — nu să crede în purgator, atunci cum stați cu conștiința voastră, care mereu vă muștră și nu. vă dă liniște și pace?!

(Va urma)

Rămâi cu noi Doamne!

Sufletul nostru e plin încă de lumina Invierii, de lumina Paștilor. Ne-am câștigat suflet nou prin sfintele Taine. Acest suflet nou, acest suflet de Paști, acest suflet luminat să-l păzim, că nu cumva să se întunece în atingerea cu viața de toate zilele. Prezența lui Isus în sufletul nostru, îl va apăra, va goni departe de el și urma răului, deaceea cu învățăceii din Emaus, să-l rugăm pe Domnul nostru: „Rămâi cu noi Doamne!” Și să adăugăm: „Rămâi cu noi Isuse, dar nu numai în zilele de sărbători, ci și în zilele comune de lucru, când fără prezența Ta sufletul nostru așa de ușor își pierde haina sa de sărbătoare.”

Rămâi cu noi Doamne, ca să vedem viața noastră totdeauna în lumina Paștilor! Ca să ne putem împlini datoriile noastre fără revoltă și să le împlinim bine, căci împlinirea datoriilor noastre arată că suntem urmașii lui Hristos și că apreciem jertfa Lui.

Rămâi cu noi Doamne, ca să fim totdeauna miloși față de cei săraci, să știm totdeauna, ca și ei ne sunt frați ca și pentru ei a murit Mântuitorul!

Rămâi cu noi Doamne, ca nu cumva profeții mincinoși să ne înșele, ca să pără-

sim căile Tale! Dacă Tu vei fi cu noi, atunci credința noastră va arde ca un rug în inimile noastre și la lumina acelui rug, vom putea deosebi învățăturile drepte de cele minciunoase.

Rămâi cu noi Doamne, ca să putem fi cumpătați; când ne merge bine să nu ne încredem și când ne încercăm suferințele să nu desnădăjduim! Căci prezența Ta continuă în sufletul nostru, ne va aminti suferințele Tale și învierea Ta. Și suferințele Tale vor pătrunde în bucuriile noastre și acele nu vor fi peste măsură, iar cugetul la învierea Ta ne va îndulci durerile noastre.

Rămâi cu noi Doamne și atunci când va suna ceasul nostru ultim! Căci dacă în ora aceea Tu vei fi cu noi, cu siguranță vom trece prăpăstia care este între viață și între moarte. Și atunci puterile eele întunecoase, care pândesc, ca să-și răpească prada, nu vor putea birui asupra noastră. Atunci, în lupta cea mai din urmă și supremă, vom simți apropierea Ta și această apropiere va fi țaria noastră. Vom ști că încă puțină luptă și să apropiem fericirea veșnică. Atunci Isuse, Dumnezeul nostru să nu ne lași, atunci Isuse să fii cu noi, ca să putem goni amintirile vieții noastre, care ne împiedecă să ne gândim la mântuirea noastră, ispitele, care ne rânjesc din fiecare colț și spiritele necurate, care își întind brațele lor spre noi. — atunci când se va insera, — rămâi cu noi Doamne!

Dr. Irena Berinde

Casa Domnului.

Casa Domnului este biserica. Ea nu este un loc făcut pentru ca să ne arătăm hainele, bogăția, glasul, rangul social ci să

ne aducem sufletul, așa cum este el, înaintea lui Dumnezeu, ca să ni-l vindecăm. Ea este a tuturor celor care intră în ea cu gândul curat ca să se apropie de Dumnezeu. Pentru că Dzeu este în Biserica noastră, pe altar. Isus Hristos locuiește acolo îmbrăcat în forma sfintei cuminecături. Și totuși noi în biserică vorbim. Totuși noi înaintea lui Isus Hristos suntem necuvincioși, totuși noi când se face slujbă Celui Prea înalt ne plimbăm prin biserică dacă suntem cărșnic pentru o lumânare, pentru tămâie, o stergară care am uitat-o ieri pe o masă; dacă suntem cântăreț vrem să ne arătăm glasul, cântând mai tare decât, toți turburând slujba sfântă cași cum am fi într'o petrecere, și nu în fața Celui care a zidit cerul și pământul...

Apoi de multe-ori cum sunt bisericile noastre? Sărace? Nu numai dar nu sunt curățite, nu sunt măturate nu sunt prăfuite, nu sunt sterse, hainele sfinte în multe locuri biserici sunt necarpite, nespălate, necălcate ca și cum nici nu Domnului i-am servi acolo și cu ele ci așa numai cuiva care nu ne vede, nu ne aude și nu bagă de seamă că ce facem. Dar nu este așa. Frumusețea și curățenia, ordinea și disciplina punctualitatea și modestia în biserică, pentru Biserică și Dumnezeu sunt rugăciuni, mai fierbinți și mai sfinte decât multe vorbe măcinate din buze deoarece. Acela, căruia îi servim este totdeauna de față și ne vede toate gândurile noastre.

Iubiți creștini și creștine să știți că mai măturate decât toate casele trebuie să fie casa Domnului mai spălate decât toate hainele, trebuie să fie hainele din biserică ale preotului, mai cuviincioși decât chiar în casa regelui trebuie să fim în casa lui Dumnezeu; mai adânc decât înaintea oricui trebuie să ne închinăm înaintea altarului, căci pe acela șade împăratul Hristos.

Calendar săptămânal.

27 Aprilie — 4 Mai 1930.

27. Dumineca Tomi (Ev. Ioan 20, 19.)

28. Luni. Ap. Iason.

29. Marți. SS. 9 Martiri.

30. Mercuri. A. Iacob.

1. Joi. Pr. Eremie † 588 în H.

2. Vineri P. Atanasie † 373.

3. Sâmbătă. M. Timoteu.

